

DE KLEINE PRINSES

MAAKT PROJECTMANAGEMENT STOER

Nicoline Mulder en Fokke Wijnstra



DE KLEINE PRINSES

MAAKT PROJECTMANAGEMENT STOER

NICOLINE MULDER & FOKKE WIJNSTRA

COLOFON

Titel:	De kleine prinses - maakt projectmanagement stoer - 2 ^{de} druk
Auteurs:	Nicoline Mulder & Fokke Wijnstra
Tekstredactie:	Majelle Boogaard
Uitgever:	Van Haren Publishing, Zaltbommel, www.vanharen.net
ISBN Hard copy:	97 890 8753 675 6
ISBN eBoek:	97 890 8753 924 5
Druk:	Tweede druk, eerste oplage, februari 2014
Lay-out en DTP:	Linda van Drie Grafische vormgeving, Amersfoort
Illustraties:	Anet van de Vorst
Fotografie achterzijde:	Marina Noordegraaf
Druk:	Drukkerij Wilco, Amersfoort
Copyright:	© 2008, 2014 Van Haren Publishing

Voor verdere informatie over Van Haren Publishing, e-mail naar: info@vanharen.net

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this publication may be reproduced in any form by print, photo print, microfilm or any other means without written permission by the publisher.

Hoewel deze uitgave met veel zorg is samengesteld, aanvaarden auteur(s) noch uitgever enige aansprakelijkheid voor schade ontstaan door eventuele fouten en/of onvolkomenheden in deze uitgave.

WOORD VOORAF

"Snap je dat dan niet! Wat ik wil, is gewoon een blauwe kikker", zei Otto de Graaf op geïrriteerde toon. "Als je dat al niet kunt regelen, wat kun je dan wel? Sta daar niet te staan, maar ga aan de gang!"

"Ja", dacht de kleine prinses, "dat kun jij allemaal wel mooi zo zeggen, maar waarmee ga ik dan aan de gang en waarom? Wat is de betekenis en de zin daarvan?"

Hier zijn twee hoofdpersonen van dit allegorische boek aan het woord: een opdrachtgever en een projectmanager. Wat zou het mooi zijn als projectmanagers ook in het echt die vragen vaker stellen: wat wil Otto echt? Wat moet er gaan veranderen en waarom wil hij dat? Is het wel verstandig om er een project van te maken? En als dat zo is, ben ik dan de goede projectmanager? Vind ik het ook zinvol om de wereld te verrijken met een blauwe kikker? Kan ik daar enthousiast van worden?

Voor projectmanager Marenne zijn die vragen heel belangrijk en dat komt misschien omdat zij een prinses is. Prinsen en prinsessen leren tijdens hun opvoeding veel over de waarden die in het koninkrijk van belang zijn, hoe ze daarover na kunnen denken. Het veranderen van die waarden is een hachelijke onderneming als je dat niet met empathie en respect probeert te doen.

Daarom overlegt prinses Marenne vaak met haar broer, die heel goed is in het relativeren van de 'softe praat' van zijn zus ("De opdrachtgever dient te krijgen wat hij vraagt en anders moet je de klus niet aannemen. Waardendiscussies zijn leuk voor wandelingen in de paleistuin, maar niet als we aan het werk zijn!"). Ze vraagt vaak raad aan haar vader, die voor elk probleem weer een innovatieve oplossing weet te bedenken. Aan creativiteit geen gebrek, maar realiteitszin, ho maar. En dan is er nog haar neef Arthur, een ongebonden Rijnlandse filosoof, die niets liever doet dan de wereldzeeën bezeilen. "Het gaat om de reis, niet om de bestemming!"

Nicoline Mulder en Fokke Wijnstra geven in dit boek op een speelse manier een dwarse, waardengedreven kijk op de omgang met projecten. Natuurlijk is er al heel veel over de techniek van het managen van projecten geschreven, maar aan de rol van waardensystemen, schoonheid en betekenisgeving wordt in die literatuur nauwelijks aandacht geschonken. Hier gebeurt dat gelukkig wel. Nu eens geen checklijstjes, matrices, faseringen en stappenschema's, maar een sprookje dat op een plezierige, rustige manier aanzet tot verder denken en daarover

praten met elkaar. Zo leer je samen nieuwe dingen, dingen waarover in de wereld van projecten nauwelijks werd gesproken. Grote kans dat het sprookje dan niet langer een sprookje is, maar een voorstelbare realiteit.

Eindhoven, februari 2008

Mathieu Weggeman

Prof. dr. ir. M.C.D.P. Weggeman is hoogleraar Organisatiekunde aan de Technische Universiteit Eindhoven en Chef Innovatie bij de Baak Management Centrum VNO-NCW.

INHOUDSOPGAVE

WOORD VOORAF

DE KLEINE PRINSES ONTWAAKT	7
DE HOND VAN BAS BEREND	21
DOOR WAARDEN GEDREVEN	33
DE GROTE PRINS	43
DEFILÉ	63
NEGEN MAANDEN LATER	79
DANKWOORD	89
LITERATUUR EN NOTEN	91

DE KLEINE PRINSES ONTWAAKT

Het is kwart over acht. De wekker loopt af. Wie heeft dat bedacht? Een wekker! En al om kwart over acht! Een onmenselijke tijd voor een prinses om op te staan. Prinses Marenne rekt zich uit en stapt uit bed. "Auw". Een zeurderige pijn dringt zich onder uit haar rug naar haar schouders op. "Weer een slechte nacht, laat me raden...". Half slaperig duwt ze met twee handen de uiteinden van haar matras omhoog. Daar ligt er weer één. Iemand in dit inspiratieloze paleis vindt het grappig regelmatig een erwt onder het matras van de kleine prinses te leggen. "Vraag me niet waarom...". Moe van de zoveelste uitvoering van deze flauwe grap bukt ze zich om het groene ding te pakken. Achteloos smijt ze de erwt uit het openstaande raam van de torenkamer. "Dat dat nu net vannacht weer moet gebeuren", verzucht ze.

Vandaag staat er een ontmoeting op haar agenda met de baas van het land. Dat is de baas van haar vader. Aan hiërarchie geen gebrek in dit kleine koninkrijk. "Iets over een kikker" weet ze over de aanleiding van het gesprek.

"Wat zal ik eens aantrekken?" Zuchtend sloft ze haar inloopkast binnen. De eerste jurk is te sexy, de tweede te conservatief, de derde te uitdagend en de vierde te weinigzeggend. Hoe belangrijk is een eerste indruk bij de baas van haar baas? Héél belangrijk, weet ze uit ervaring. Prinses Marenne denkt terug aan een onderzoek⁽¹⁾ waaraan ze heeft meegedaan. Ze moest kiezen welke vrouwen over de beste managementkwaliteiten beschikken. De deelnemers wisten niets over die kwaliteiten; ze kregen enkel informatie over de kleding van de vrouwen. Wat bleek: volgens de deelnemers hadden vrouwen in zakelijke en toch vrouwelijke kleding de beste managementkwaliteiten. Het ensemble met de beige broek, blazer en donkere blouse gaf volgens het onderzoek de beste indruk van de managementkwaliteiten van een vrouw.

Prinses Marenne kiest desondanks voor een zachte jurk van effen warmrood. "Ik hoef niet te scoren op managementkwaliteiten. De baas van dit land moet vertrouwen in mij krijgen".

Ze denkt terug aan het moment dat ze er met haar kleding volledig naast zat. Verkeerde outfit, verkeerde tekst. Alsof ze in een verkeerde film was beland. Eén groot fiasco. Sindsdien is ze alert op signalen uit haar omgeving. Wat ze van haar flater heeft onthouden, is even simpel als effectief: iemand categoriseert je

binnen 30 seconden in een sociale groep en ziet vooral de signalen die zijn oordeel bevestigen. Bovendien past hij alle vooroordelen klakkeloos op jou toe. Oftewel: stereotypering ⁽²⁾. Knappe prinses die zich daaraan onttrekt.

"Hoe ziet jouw stereotype beeld eruit?" vraagt prinses Marenne zichzelf af, terwijl ze zich in de levensgrote spiegel bekijkt. "Vrouw. Geen ontkomen aan. Stereotypering: attent, begripvol, sociaal, betrokken en gezellig. Oké, dat klinkt aan-nemelijk".



De volgende categorie waartoe prinses Marenne behoort, blijkt lastiger te analyseren: werkend. Werkend betekent: staat in de maatschappij, heeft regelmaat, inkomen en is gedreven. Maar een werkende vrouw kent contradicties in de stereotypen. Ambitieuze en zorgzaam? Besluitvaardig en begripvol? Zelfverzekerd en inlevend? "Als de baas van mijn baas daar maar de juiste signalen uit oppakt", verzucht ze. "Nog meer vooroordelen op basis van een categorie? Wat te denken van koninklijk? Vooroordelen te over: hiërarchisch, formeel, procedureel, lintjesknipper, kan niet voor zichzelf praten...".